

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 180 Lei
Pe jumătate . . . . . 90 Lei
In America pe an 3 dolari.

iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Moartea Regelui Ferdinand I.

Odihnească în pace!

Cum a murit Regele Ferdinand.

Intr'o trumoasă zi de Duminecă din luna Iulie Cuptor, am petrecut la locașul de veci pe Ferdinand I, primul rege al României întregite. În sunet de clopote, în bubuituri de tunuri și în văjăit de sirene, s'au deschis porțile grele de fer ale mănăstirii Curtea de Argeș, pentru a primi pe noul oaspe, de azi încolo. Intre zidurile liniștite și tainice ale mănăstirii, zidite de către Voivodul Neagoe Basarab prin Meșterul Manole, alături de osemintele lui Carol I. primul rege al României Mici, se vor odihni rămășițele pământești ale primului rege al României Mari.

Un neam întreg plânge pe adormitul întru Domnul rege Ferdinand I, făuritorul unității naționale, împărțitorul de pământ și drepturi pentru toți locuitorii țării și în primul rând pentru țărani.

Regi și regine, prinți și prințese, miniștri și vlădici, delegați din țară și din străinătate, domni și țărani, bogați și săraci, Români și străini s'au descoperit în fața sicriului, în care se odihnea corpul neînsuflețit al Regelui Ferdinand I, care pentru cea din urmă dată a străbătut drumurile Capitalei, mergând să-și găsească locaș de odihnă veșnică în orașelul dela poalele Carpaților, în vechea reședință domnească Curtea de Argeș.

În cetatea de îngropăciune a voievozilor, încunat de umbrele mărețe ale înaintașilor săi, odihnească în pace, căci luptă bună s'a luptat, cursul și-a plinit, credința o a păzit, și acum pe tot dreptul i-se cuvine cumuna mării, pe care o dă aleșilor săi dreptul judecător.

Din împărăția certurilor sufletul său regesc să străjuiască și călăuzească soartea și viitorul României, care s'a întregit prin luptele și suferințele pe cari El le-a dus alături de toți cei buni ai neamului nostru.

Odihnească în pace, și amintirea Lui trăiască în veci!

Dr. Coriolan Suciu.

Fieiertatul și de toți iubitul rege Ferdinand s'a purtat ca un viteaz și în fața morții. Cu toate că bine știa că, după operația făcută, nu mai are de trăit decât foarte puțin, nu a desnădăjduit, ci, ca un om foarte credincios ce era, s'a încrezut în bunul Dumnezeu și a lucrat mai departe, oricât de slab și de trudit era.

Sâmbătă, cu trei zile înainte de moarte, a desemnat cu propria-i mână planul după care ar trebui schimbat parcul de flori din Scrobisțea.

Duminecă, adevărat înainte de moarte cu două zile, a lucrat cu dl. Hiottu, ministrul Casei Regale, a lucrat la masa de scris, ca în zilele de sănătate.

Abia Luni au început a-l părăsi puterile și a trebuit să stea în pat. Totuși, îndată ce s'a simțit mai ușurat, a cerut să fie dus în cortul ridicat în pădure, îndată la intrarea castelului Pelișor din Sinaia. Dar doctorii l-au rugat să nu o facă aceasta, pentru că vremea era cam umedă și astfel i-s'ar putea face mai rău.

Martți, în ziua cea din urmă a vieții, regele a vorbit mereu, a povestit glume, printre cari una despre mareșalul Foch. De vreo două ori și-a pierdut însă conștiința. Astfel odată, deși avea în mână un pahar cu lapte, a întrebat: „De ce nu-mi dați să beau puțin lapte?“ În câteva rânduri s'a plâns că era obosit.

Nici când nu s'a plâns de dureri, cu toată suferința îngrozitoare atât trupestă cât mai cu seamă sufletească. Numai în ziua din urmă, Martția, a spus unei tinere dame de curte: „*Nam crescut niciodată că așa de greu este a muri*“.

Martți seara s'a plâns tot mai mult că este obosit. M. S. Regina veghea neîncetat la căpătâiul lui. Numai pe la 2 ciasuri după miezul nopții, văzându-l mai liniștit, a trecut în odaia vecină, ca să se odihnească puțin. Dar abia au trecut câteva minute și sora de caritatea, care se afla lângă pat, a și chemat pe M. Sa Regina pentru că i-se părea foarte slăbit Regele.

M. Sa a mers la căpătâiu și i-a trecut brațul pe sub cap, sprijinindu-l. „*Mă simt obosit, obosit... obosit,*“ șopti Regele și, ușor, li-

niștit, senin, cu capul sprijinit pe brațul Reginei, și-a dat obștescul sfârșit.

Numai decât dl. ministru Hiottu a vestit trista moarte dlui Brătianu, care se afla la Brașov și dlui ministru de interne Duca, care apoi a trimis veste la toată lumea.

Pe catafalc.

Trupul neînsuflețit al Regelui a rămas pe patul de boală, acoperit cu un giulgiu alb până sub bărbie. Peste giulgiu au așezat un buchet de crini albi: „*Floarea Reginei*“. Două călugărițe rosteau într'una rugăciuni la căpătâiul marelui mort, și un colonel din regimentul vânătorilor de munte sta: drepti.

La 8 dimineața dl. ministru al justiției Stelian Popescu, însoțit de secretarul general al ministerului, a dresat actul de deces (a făcut scrisoarea despre moartea Regelui), pe care l-au iscălit, afară de cei doi, dl. Const. Hiottu, ministrul Casei Regale, dl. prim-ministru I. I. C. Brătianu și dl. dr. Mamulea, medicul Curții Regale.

La orele 9 a sosit dl. profesor dr. Minovic, și a înbalsamat trupul Regelui.

După aceea l-au îmbrăcat în haine de general de vânători de munte, l-au pus într'un mibunat sicriu de lemn de nuc galben, pe care l-au așezat în marea sală a castelului Pelișor. La căpătâiul sicriului patru ofițeri superiori făceau garda.

Nu peste mult a sosit trenul regal cu care a venit M. Sa Regele Mihai I., cu Mama-Sa, Alteța Sa Regală Prințesa Elena, însoțit de Casa civilă și militară. Cu un tren special a sosit Inalta Regență: I. P. S. Sa Patriarhul Miron Cristea și G. Buzdugan, și dnii miniștrii.

Numai decât s'a ținut un sfat de cătră miniștri de față, cari au hotărât amânarea înmormântării pe Duminecă, pentru că să poată lua parte la înmormântare și trimișii statelor vecine, cari și-au anunțat sosirea. La 11 și jum. starețul mănăstirii Sinaia Sf. Sa Dionisie, dimpreună cu preoții patriarhiei au făcut o slujbă, după care dl. ministru al justiției a deschis în fața Familiei Regale și a cetii

Testamentul Regelui,

care începe astfel: „Acesta este testamentul meu, scris și iscălit de propria mea mână la 2 Iunie 1925 în ședința mea de vară Sinaia.

Testamentul Meu.

În urma bolii de care cu voia lui Dumnezeu și prin bunele îngrijiri ale medicilor noștri, am scăpat cu bine, socotit-am de a mea datoric să-mi așez în scris dispozițiile mele testamentare. Luând hotărârile din urmă și gândindu-mă la sfârșitul vieții mele, îndrept către Atotputernicul, prinosul recunoștinței mele că mi-a îngăduit să consacru munca poporului român, a cărui propășire a fost fără preget și fără încetare scopul vieții mele.

Neuitatul și înțeleptul meu unchiu regele Carol I, în lungă și slăvita sa domnie, a întemeiat puternic noul Stat al României, dezvoltând mereu însușirile de muncă și de progres ale poporului ei, redeschitând și organizând în glorioasa ei armată străbunile virtuți ostășești ale neamului ei.

Rezemat pe aceste virtuți, la rândul meu am putut desăvârși opera națională și am aflat în clipele celor mai hotărâtoare împrejurări, credința neclintită și eroismul nefermărit al oștirii de care mă simt legat din adâncul sufletului. A vrut astfel pronia cerească să nu lase fără rod domnia mea și a dat dragostei mele de neam, cea mai scumpă și sfântă răsplătă.

Ridic până la ultima suflare ruga mea fierbinte, ca să binecuvânteze și în viitor soarta poporului român și să hărăzească iubitului meu fiu, viitorul rege al României întregite, ajutor ceresc, ca la rândul său să întărească și să sporească moștenirea națională, unind tot mai strâns puterile și însușirile românilor din toate ținuturile și din toate straturile sociale.

Cu inimă de părinte îndemna pe Carol să nu înceteze în orice clipă și în orice împrejurare de a-și închina toate puterile Neamului și Statului, în a căror slujbă îi este hotărât să trăiască.

Multe și grele sunt grijile Domnitorului, în trudă neîncetată în serviciul statului, ele se stăpânesc însă prin simțul datoriei și al jertfirii de sine; iar în fața greutăților binecuvântarea lui Dumnezeu și ajutorul sfinților celor buni nu vor lipsi, precum nu mi-au lipsit în vremea Domniei mele.

Către acești sfinți mi îndreptez astfel gândul recunoscător și mulțumesc bunătății divine care mi-a îngăduit să pot prețui neasemuitul ajutor pentru sfatul celor credincioși și destoinici.

Dar mai presus de alții, recunoștința mea merge către Acela care mi-a fost tovarășă și sprijin, prin sfat și credință, în toate împrejurările. Dragostea ei de Țară și inima ei de Mamă îi vor însufleți puteri noi pentru a-și urma și în viitor binefăcătoarea ei sollicitudine.

Sunt convins că uniți în iubire frățească copiii noștri o vor înconjura și îi vor păstra legăturile scumpe care au făcut fericirea vieții noastre, precum nu mă îndoiesc că poporul meu va avea pentru scumpa mea soție, și după trecerea mea din viață, aceeași dragoste ne-schimbată.

Legatele.

(Darurile făcute prin testament).

Rog a se lăsa ca reședință soției mele regina Maria, palatul dela Cotroceni; iar castelul Pelșor dela Sinaia împreună cu casa pentru oaspeți — (Cavalier Haus) — și dependențele ce țin de castelul Pelșor — locuința

personalului, garajul și grajdul, hotărâsc a rămâne în folosința soției mele, cât timp va trăi.

Regina Maria va dispune după a sa voință de mobilierul din palatul Cotroceni și Castelul Pelșor. Întreținerea acestor reședințe este în sarcina moștenitorului meu la tron.

În privința părților cuvinte copiilor mei hotărâsc astfel:

Fiului meu Carol, principe moștenitor al României, ca urmaș al meu pe tron, îi las, pe lângă partea lui rezervată, toată cotitatea disponibilă, și hotărâsc să aibă partea sa de moștenire, întreaga moșie Sinaia-Predeal, împreună cu castelul Peleş și celelalte castele, clădiri și stabilimente, cu sarcinile prevăzute în acest testament, pentru castelul Pelșor.

Îi mai las casele și clădirile din București, care îi sunt absolut necesare. Tot odată va fi autorizat să plătească legatele prevăzute pentru binefaceri.

Fiului meu, principela Nicolae al României, îi las moșia Broșteni, din Valea Bistriței Moldovenești și casele din București din Strada Imperială cu tot locul lor, unde se află acum Administrația Domeniilor Coroanei.

Fiicei mele Elisabeta, regina Greciei, îi las moșia Zorleni din județul Tutova și un imobil în București.

Fitea mea Maria, regina sârbilor croaților și slovenilor, își va lua partea în efecte și în bani.

Ultimei mele fiice, Ileana, principesa a României, îi las moșia Poeni din județul Iași și un imobil în București.

Toată averea mea în bani, acțiuni, obligații, fonduri de stat, după plata legatelor, va completa partea rezervată a fiecăruia din copiii mei. Împrejurările grele economice de după război și greutățile familiare nu mi-au îngăduit să-mi văd sporind averea mea personală și de aceea cu mare părere de rău nu pot face tot binele ce aș dori.

Totuși las în grija fiului meu, urmaș la domnie, ca după sfatul ce va lua dela președintele consiliului de miniștri, patriarhul bisericii române, primul președinte al Înaltei Curți de Casație și ministrul casei mele, să distribue suma de cincizeci milioane lei — socotind leul după valoarea lui față de aur, de azi — următoarelor instituțiuni:

Fundațiunii universitare Ferdinand I din Iași.

Orfelinatlui agricol Ferdinand de pe moșia regală Zorleni care va rămâne neatins de această moșie și întreținut de viitorul rege al României.

Academiei Române pentru ca venitul să servească la un premiu pe numele Meu, pentru cercetări asupra unor chestiuni economice românești.

Societății geografice române.

Bisericilor naționale-ortodoxe și unite, bisericii catolice, bisericii protestante și celei israelite.

Unei instituțiuni de ajutorare pentru ofițeri. Societății „Astra” din Sibiu și unei societăți de cultură națională din Cernăuți și Chișinău.

O sumă se va împărți pentru săracii din capitalele tuturor județelor, după însemnătatea lor istorică și numărul populației lor.

Distribuirea sumelor de mai sus va fi începută numai după un an dela moartea mea astfel că toate dobânzile acestor sume să rămână disponibile. Hotărâsc ca acești bani să fie distribuiți în modul următor:

Întregul personal superior și inferior al Curții regale, al Casei și al administrației Mele va primi:

Cei cu peste zece ani de serviciu lefitele pe un an întreg după moartea mea, cum sunt prevăzute în bugetul Meu, salar și spor.

Cei cu 5 până la 10 ani de serviciu lefitele fără spor pe un an întreg.

Cei cu 1 până la 5 ani de serviciu lefurile, fără spor pe jumătate de an.

Cei cu mai puțin de un an lefurile fără spor pe 2 luni.

Suma ce ar rămânea se va vărsa la fondul de pensuni al Casei regale.

Închei aceste ultime ale Mele dorințe cu gândul care Mi-a stăpânit toată viața, chemând binecuvântarea cerească asupra scumpului Meu popor și mă închin cu smerenie în fața hotărârilor lui Dumnezeu și iscălesc.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin.

Făcut în Sinaia la 2 Iunie 1925,

FERDINAND

Am scris și iscălit cu propria mea mână acest testament pe trei coale, formând douăsprezece pagini, legate cu un fir alb și am pus sigiliul Meu.

Iunie în două, una mie nouă sute douăzeci și cinci,

FERDINAND.

Codicil (Adaus).

A vroit Domnul să încerce țara și pe Mine și pe Regina cu o mare durere prin renunțarea la Tron a Principelui Carol. Până la sfârșitul vieții nu se va șterge din inima mea jalea care m'a cuprins când m'am văzut silit să iau act de această hotărâre a primului meu născut, constatând că din nenorocire această măsură se impunea.

Interesele statului și ale Coroanei, cari în orice împrejurare am înțeles să mă stăpânească, schimbarea astfel făcută în moștenirea Tronului și în familia regală prin noua situațiune a fiului meu Carol, mă obligă să aduc următoarele modificări și adaus la testamentul meu mai sus scris:

Anulez dispoziția mea cuprinsă în acest testament prin care lăsam fiului meu Carol, toată cotitatea disponibilă și hotărârea de a cuprinde în partea sa de moștenire întreaga moșie Sinaia-Predeal împreună cu castelul Peleş și celelalte castele, clădiri și stabilimente cu sarcinile prevăzute în acest testament pentru castelul Pelșor, precum anulez și legatele caselor și clădirilor din București cari sunt absolut necesare.

Hotărâsc ca toată această cotitate disponibilă, atât imobile cât și mobilele de pe Valea Prahovei cu sarcinile prevăzute ca și cele din București cari sunt absolut necesare viitorului rege, să revie urmașului meu la Tronul României din familia mea, iar în timpul minorității sale să se bucure de folosința și de veniturile lor iubita mea soție Regina Maria.

Voesc ca partea rezervată ce se cuvine fiului meu Carol, s'o primească în bani și efecte.

Luând aceste noi dispoziții potrivit dorinței ce totdeauna am avut, de a spori mijloacele noului Rege al României, rog Cerul ca să ajute pe iubitul meu fiu Carol, în viața ce singur și împotriva voinței noastre și-a ales-o și să facă urmările acestei alegeri cât mai ușoare pentru el și pentru țară.

Făcut la București în 11 Ianuarie 1926, scris și iscălit cu propria mea mână.

(ss) Ferdinand.

Inalta Regență și dl Brătianu la M. Sa Regina.

După citirea testamentului Inalta Regență a fost primită de către M. Sa Regina văduvă Maria în audiență. I. P. S. Sa Patriarhul a arătat în puține dar bine simțite cuvinte durerea mare a țării, tot asemenea a făcut și dl. primministru Brătianu.

M. Sa Regina, cu ochii scâlțați în lacrimi a răspuns: „Rămân aici cu voi și cu copiii mei, ca să vă ajut pe cât îmi vor îngădui puterile“.

Depunerea jurământului Inaltei Regențe.

Încă în aceeași zi, adică Miercurea, la orele 4 după amiază, toți senatorii și deputații s'au adunat în sala cea mare a parlamentului, unde aveau să asculte depunerea jurământului Inaltei Regențe.

Dela palatul Cotroceni au sosit membrii Familiei Regale și cu Inalta Regență. Punct la 4 apar lângă tron membrii guvernului și încunjură tronul. După câteva clipite sosește M. Sa Regele Mihai I, îmbrăcat în haine albe și cu cravată neagră, condus de A. S. R. principesa Mamă Elena, îmbrăcată în haine negre și cernită, și apoi membri Inaltei Regențe: A. S. R. Principele Nicolae în uniformă de marinar cernită, I. P. S. Sa Patriarhul Miron și d. G. Buzdugan, primul președinte al Casației.

Se face o tăcere desăvârșită, care impresionează pe toată lumea. Toate privirile sunt ațintite asupra micului Rege.

Dl. T. Al. Brătescu-Voinești, secretarul general al Camerei, anunță: M. S. Regele Mihai I.

Adunarea izbucnește în strigăte de „Trăiască Regele Mihai I,“ cari țin cam 10 minute.

Dl. C. Nicolaescu, președintele Senatului și al Adunării Naționale a spus, că domnii senatori și domnii deputați sunt convocați pentru primirea jurământului Inaltei Regențe. I. P. S. Sa mitropolitul Pimen al Moldovei ia jurământul, care sună astfel: „Jur credință Maiestății Sale Regelui Mihai I. Jur a păzi constituția și Legile poporului român, a menține drepturile lui naționale și integritatea teritoriului.“ După ce au depus toți trei, dl. președinte al Adunării Naționale spune: „Trăiască Maiestatea Sa Regele României Mihai I,“ și întrece sala strigă din inimă vreo alte 10 minute: „Trăiască, ura!“ iară 101 tunuri vestesc dela pirotechnia armatei că România are rege nou.

Copilul Rege a rămas uimit de strigătele acestea și s'a uitat cu ochii mirați la unul dintre miniștri cari îl încunjurau. Ministrul i-a zis: „Maiestate, adunarea națională Te preamărește ca pe noul rege al României“. Atunci copilul i-a răspuns: „Pentruce-mi zici Maiestate, că doară până acuma toată lumea îmi zicea Alteță“. — „Pentruca acuma Maiestatea Ta ești cel dintâi în țara aceasta“. Atunci copilul s'a uitat către Mamă-Sa și a zis încet: „Dar pentru aceea mă mai pot juca și de aci înainte?“ Mamă-Sa i-a răspuns, cu ochii numai, ceeace copilul a înțeles, iar până când lumea îl aclama, El și-a pus mânuța dreaptă la cap și a salutat militarmente.

După ședință s'a ținut la Patriarhie o slujbă de mulțămire, slujită de mitropolitul Moldovei, la care au luat parte toți cei înșirați mai înainte, iară Familia Regală și membri Regenței după sfârșitul slujbei au plecat la palatul Cotroceni și de acolo cu trenul la Sinaia, unde nu rămăsese decât Maiestatea Sa Regina, care a spus că nu se desparte de soțul său până se mai află încă pe acest pământ.

Cea din urmă cale la București.

Încă în ziua morții a sosit din București arhiepiscopul catolic al Bucureștilor I. P. S. Sa Alexandru Cisar, care a făcut o slujbă la sicriul Regelui, fiind de față M. Sa Regina a României, M. Sa Regina Elisabeta a Greciei, M. Sa Regina Maria a Iugoslaviei, A. Sa R. Ileana și numeroase persoane dela palat.

Miercuri toată ziua poporul de pe valea Prahovei a venit să plângă la sicriul marelui său Rege. Țăranii cu căciulile în mâni și cu mers sfios se strecurau în sala mortuară, se opriau o clipită în dreptul sicriului și se închinau.

M. Sa Regina Maria a stat toată vremea în genunchi în fața unui iconostas așezat la dreapta sicriului, minunat împodobit cu crini roșii și albi, și s'a rugat.

Între hârtiile Regelui Ferdinand au aflat una, în care spunea că dorința sa este, să fie înmormântat în uniformă de general de cavalerie. Numai decât s'a poruncit ca această dorință din urmă să-i fie împlinită, iar Regele a fost desbrăcat de hainele de general de vânători și îmbrăcat în cele de general de cavalerie (călăreți).

Joia, la ora 11 M. Sa Regina Maria, însoțită de Maiestățile Lor Regina Elisabeta a Greciei, Regina Maria a Iugoslaviei, de Altețele Lor Regale Principesele Elena, Ileana, Principele Nicolae, Principele de Hohenlohe și de membri Casei Regale au coborât în salonul mortuar.

M. Sa Regina Maria s'a apropiat de sicriu și a sărutat fruntea Regelui Ferdinand, așezându-i pe piept un buchet din cei mai frumoși trandafiri. Apoi a stat în genunchi până când preoțimea a slujit prohodul. După aceea M. Sa a sărutat din nou fața Regelui, tot asemenea au făcut toți membri Familiei Regale.

La ora 12 sicriul a fost ridicat de ofițeri, scos afară din salonul mortuar și pus pe un afet (talpă) de tun îmbrăcată în negru.

Sicriul era înfășurat în purpură (un fel de roșu) regală, iar deasupra avea drapelul și stema țării. Carul mortuar era tras de opt cai negri. În urma carului mergeau pe jos AA. LL. Regale Principesa Ileana, Nicolae, de Hohenlohe, I. P. S. Patriarh Miron și dl G. Buzdugan, dnul I. I. C. Brătianu și ceilalți miniștri, doamnele de onoare, reprezentanții autorităților și mult, foarte mult, public. Pe tot drumul dela palat până la gară erau înșiruite trupe. La ora 1 au sosit la gară. Sicriul a fost depus în vagonul mortuar și apoi a plecat trenul, care ducea pe marele nostru Rege pentru cea din urmă dată la București.

Pe tot drumul dela Sinaia la București găurile au fost cernite cu negru, iară sătenii stăteau strajă de bună voie. La gări preoții în odăjdii și cu prapori binecuvântau mortul. Gara Cotroceni era toată îmbrăcată în negru și tricolor. Peronul gării la fel. În dreapta și stânga erau două oale frumoase, așezate pe niște mese îmbrăcate în negru, din cari se urca către ceriuri fumul de tămâie. La ora 5 a sosit trenul regal. 101 tunuri bubuiau și aduceau la cunoștința cetățenilor capitalei sosirea trenului. Bătrânii generali ca și ofițerii tineri de pe peron salutau, mulți, foarte mulți, nu-și puteau opri lacrimile.

Vagonul mortuar era îmbrăcat pedinlăuntru în negru, la mijloc era un catafalc, îmbrăcat în purpură, pe care era așezat sicriul din lemn în purpură, pe care era așezat sicriul din lemn de nuc galben. Deasupra acestuia drapelul regal, sabia și pălăria de vânători de munte ale Regelui.

La căpătâiu făceau de gardă ofițeri din corpul vânătorilor de munte și adjutanți regali,

iar starețul mănăstirii din Sinaia Dionisie și doi preoți îmbrăcați în odăjdii au cetit rugăciuni pe tot drumul.

Pe peronul gării mitropolitul Moldovei, încunjurat de Inaltul cler, a cetit ectenia morților, apoi dnii general Presan și amiral Gratosky, foști adjutanți regali, și general Condeescu și colonel Drusu, adjutanți regali, au ridicat sicriul pe umeri și l-au așezat pe carul mortuar.

MM. Lor Regina României, a Greciei, a Iugoslaviei și Principesa Elena au plecat înainte cu automobilul.

Înainte au mers preoții, apoi carul mortuar, urmat de A. S. R. Principesa Ileana, care avea în stânga pe A. S. R. Principele de Hohenlohe și în dreapta pe A. S. R. Principele Nicolae. Urmau membri Regenței, președintele consiliului de miniștri cu dnii miniștri, înalții demnitari ai statului și dnii generali. În drum spre palat trupele au dat onorurile, iar muzicile militare au cântat „Imnul Regal“.

Sicriul a fost dus în sala numită de aur și așezat pe catafalc. S'a făcut apoi din nou o slujbă religioasă și patru ofițeri de gardă s'au așezat, cu săbiile trase, la cele 4 colțuri ale catafalcului. Jur împrejur flori și coroane.

Cea din urmă dorință.

În ziua de 15 Iulie, așadară cu cinci zile înainte de moarte, Regele Ferdinand a trimis dlui I. I. C. Brătianu următoarea scrisoare:

Scumpul Meu Președinte al Consiliului,

Ca creștin sunt totdeauna stăpânit de grija clipei când Mă voiu înfățișa în fața Domnului, ca Român și Rege Mă gândesc neîncetat la soarta Țării, căreia am jertfit viața Mea pe pământ.

Dragostea Mea nu mă lasă să conzider că datoria îmi încetează cu această viață, și nu pot să nu Mă gândesc la ce va fi în urma ei.

Dumnezeu a voit ca Coroana, de care e atât de indisolubil (nedespărțit) legată soarta Țării, să treacă pe capul nepotului Meu nevărstnic Mihai. Rog Cerul să-l ocrotească și să-i hărăzească binecuvântarea, ca sub domnia lui să se întărească și să sporească România clădită cu atâtea jertfe.

Fac apel la toți bunii și cinstitii cetățeni ai Țării să ajute din toate puterile lor, ca să înlesnească liniștita propășire a Statului.

În fruntea lor, asupra scumpului Meu fiu Nicolae ca Regent, împreună cu colegii Săi, cade cea mai grea răspundere în îndeplinirea sfintelor datorii. Cu oredința și dragostea ce înaintașii familiei Sale i-au dat pildă, fiul Meu va putea duce la bun sfârșit misiunea ce îi revine.

—Nu pot privi spre viitor fără să Mă gândesc cu inimă de părinte la scumpul Meu fiu Carol, căruia îi urez viață cinstită și fericită în noua soartă pe care și-a croit-o împotriva silințelor Noastre. Nu Mă îndoiesc că, ca orice Român iubitor de Țară și mai devotat ca oricare altul, va stărui într-o înlesni prin tot ce atărnă încă de dânsul, ca România în timpul fiului său Mihai și a urmașilor Săi să se poată desvolta și propăși în liniște și cu spor.

În ceeace Mă privește, cu hotărâre și numai spre a nu turbura liniștea Țării, M'am oprit dela mulțumirea sufletească de a-l revedea, și în acelaș sentiment cer ca să nu se întoarcă în Țară decât, precum s'a legat, când autoritățile legale îi vor îngădui.

Trebuie ca fiul Meu Carol să caute astfel să impună oricăror rățaciți respectul situației legale, create prin renunțarea sa la Tron, așa precum îi poruncesc cele mai imperioase datorii de Român, de fiu și de părinte, ca să respecte legământul încheiat din proprie voință și nesilit de nimeni.

Primiți, vă rog, scumpul Meu Președinte al Consiliului, expresiunea simțimentelor Mele afectuoase.

FERDINAND

Cetățenii dau cel din urmă onor Regelui Mare.

Suntem la palatul Cotroceni. Doi soldați din escorta regală, înalți și cu umeri largi, cu căștile de fier, peste cari se revarsă ca o colie albă, cu manșetele albe, cu săbiile trase, străjuesc intrarea. Sicriul e așezat în sala de aur între două coloane de marmoră. La picioarele Regelui care se pare că doarme, pe o masă învălită în purpură zac buzduganul și coroana de fier. La căpătâi un preot cetește fără încetare rugăciuni. Tocmai la căpătâi sălii două călugărițe ingenunchiate, cu capul prins între palme, se roagă. Patru ofițeri superiori — câte doi coloneli și doi maiori — strejuesc, cu săbiile trase, cele patru unghiuri ale catafalcului. Mii de oameni, bătrâni și tineri, trec în fața marelui mort, se închină, risipesc flori, trec mai departe, și ajung în fața iconostasului, la icoanele căruia ard candelile și lumânări.

La intrarea în palat sunt deschise patru protocoale, în cari își scriu numele domnii și doamnelor mari, cari vreau să mângâie pe M. Sa Regina, Principele Nicolae, M. Sa Regina Mărioara și Princesesa Ileana.

Două zile într-una, de dimineața și până târziu seara, mii de cetățeni stau în fața palatului și-și așteaptă rândul când vor putea vedea pe marele mort. Unii străjuesc dela 2 noaptea și încă tot nu au putut ajunge în lăuntru. Dar oamenii nu se ostoie, așteaptă, rabdă și rând pe rând ajung totuși să-i vadă. Unii nici nu s'au mai dus acasă, ci acolo au dormit, pe drum, lângă case, numai ca să poată ajunge și ei la rând. La oră intră în palat cam 3 mii de inși, dar peste 40 de mii așteaptă afară. Ca să poți ajunge la rând, trebuie să aștepti cel puțin 4—5 ore.

Jalea țării și a lumii întregi.

Nici nu mai trebuie să spunem ce mare jale este în toată țara. Ceeace ai simțit în suflet tu, iubite cetitor, în clipita când mai întâi ai auzit jalnica veste, — același simțământ l-au avut toți Românii, ba până și străinii din țară. Toate casele sunt cu steaguri indoliate, clopotele tuturor bisericilor din țară jelesc de trei ori la zi, gazetele apar încadrate în negru, lumea abia apucă să le cetească. Domnii cei mari trimit telegrame la M. Sa Regina, iar cari pot se pregătesc să ia parte inșiși la înmormântare. Dela Blaj au plecat canonicii Dr. Ambroziu Chețianu, vicarul mitropoliei, și Dr. Victor Macavei ca reprezentanți ai I. P. S. Sale mitropolitului, apoi profesorii Alexandru Lupeanu, Dr. Augustin Popa Dr. Vasile Aftenie și Dr. Coriolan Suciu, avocatul Dr. Ioan Bianu trimis din partea județului și ungurul Schieszl Károly ca reprezentant al orașului Blaj.

Toate curțile regale străine au poruncit jale adâncă la curțile lor și au trimis telegrame de condolențe. Gazetele lumii întregi scriu cele mai frumoase articole despre marele rege și arată faptele sale cele mari. Tot asemenea s'a poruncit să țină jale adâncă toți soldații noștri, purtând fiecare de brațul stâng bandă neagră. Ceeace ne umple de bucurie inima noastră de Români e, că aceeași jale o poartă și soldații din Jugoslavia, ba chiar și cei din Bulgaria și din Belgia îndepărtată.

Jalea Blajului.

La Blaj vestea morții a sosit numai Miercuri după masă, iară telegrama dlui ministru de culte către I. P. S. mitropolit Vasile numai

în seara aceleiași zile. I. P. S. Sa numai decât a dat să se tipărească o circulară în care se aduce la cunoștința întregii preoțimi moartea regelui Ferdinand. Circulara poruncește 1) să se tragă clopotele de câte trei ori la zi câte o oră întreagă, 2) să se facă pomenirea celui adormit, la toate slujbele dumnezeiești până în ziua înmormântării, rostindu-se ectenia morților și 3) în ziua îngropăciunii să se facă un parastas, iar de aici încolo la sfânta liturghie și celelalte slujbe să se pomenească numele regelui Mihail I.

Duminecă după amiază s'a ținut în catedrala Blajului un parastas, pe care l-a slujit însuși I. P. S. Sa mitropolitul Vasile, încunjurat de canonici, directori și profesori. A ținut și o frumoasă cuvântare, în care a arătat vrednicile acestui mare Rege. La acest parastas au luat parte toate autoritățile din Blaj și lume multă, de nu mai încăpea în biserică. A cântat bătrânul profesor Papiu.

Toate casele au fost împodobite cu steag național cernit.

Sigilarea sicriului regal.

Sâmbătă seara la orele 11 dl ministru al justiției Stelian Popescu, ajutat de secretarul său general, și în fața dlor miniștri I. I. C. Brătianu, C. Hottu, Al. Lăpădatu, a dlui Costinescu, primarul orașului București, a plumbuit sicriul regelui Ferdinand. Lucrarea aceasta a ținut o jumătate de ceas.

S'a dresat (luat) apoi un proces verbal, (protocol) făcut în trei exemplare, dintre cari unul a rămas în arhiva (locul de păstrare al scrisorilor) Casei Regale, al doilea s'a dus la arhivele statului și al treilea la arhivele ministerului de justiție.

Inmormântarea regelui Ferdinand I.

O țară întreagă și-a petrecut Domnitorul în pompă și jale — la groapă. Cel din urmă rămas bun dela Capitală. Spre Curtea de Argeș.

de Dr. C. S.

Duminecă, 24 Iulie 1927. E ziua mare a înmormântării regelui Ferdinand I, cel dintâi domnitor al României Mari. E ziua care se va scrie cu litere groase în cărțile de istorie ale școlărilor, fiindcă în această frumoasă zi de vară o țară întreagă a petrecut la groapă pe primul rege al tuturor Românilor.

Prohodul la București.

Din zori de zi popor mult se adunase în jurul palatului regal dela Cotroceni, unde avea să se facă slujba dumnezească, pentru odihna sufletului repausatului rege Ferdinand I.

Dimineața, dela orele 7 au început să sosească pentru slujba religioasă, toți cei invitați: miniștrii, în frunte cu dl Ion I. C. Brătianu, trimișii țărilor străine, foștii prim-miniștri și miniștri și alți înalți fruntași ai țării.

Când lumea era adunată în jurul sicriului, împodobit de mulțimea cununilor, între cari și a principelui Carol, deodată dintr'o cameră vecină își fac intrarea Regina Maria, prinții și principesele îmbrăcate în haine de jale. Dintre cei intrați se desprind principele Niculae, regele Alexandru al Sârbiei, principele de Hohenzollern și principele de Hohenlohe, cari scoțând săbiile, se așează de gardă în jurul mortului, înlocuind pe cei patru ofițeri generali, cari au străjuit până atunci sicriul.

La orele 8 s'a început slujba religioasă de către I. P. S. Patriarhul Miron Cristea, încunjurat de toți mitropoliții și episcopii ortodocși ai țării.

Când prohodul a fost gata, s'a tras în

Coroanele de pe lângă sicriu.

Toată lumea a trimis cununi de flori pentru sicriul Regelui. Cele mai multe flori sunt crini, și încă albi ori roșii.

Jur împrejurul sicriului sunt cununile trimise de domnitorii tuturor țărilor, și anume a împăratului Japoniei, regelui Angliei, Italiei, președintelui republicii franceze, regelui Belgiei, Danemarcei, Jugoslaviei, președintelui republicii Statelor Unite ale Americii de Nord, Germaniei, Portugaliei, Poloniei, Greciei, Cehoslovaciei, Turciei, Austriei, Elveției, Albaniei, Estoniei, Litvaniei și Letoniei, regentului Ungariei, regelui Bulgariei, regelui Norvegiei și Svediei.

Un foarte frumos buchet de crini albi a trimis fostul Principe Carol.

Urmează coroanele aproape a tuturor guvernelor din lume, cele ale miniștrilor români, ale Camerei și Senatului, ale diferitelor noastre armate, ale partidelor politice, Academiei Române, a tuturor universităților din țară și a sutelor de societăți și școli.

Ne mai încăpând coroanele în sala mortuară și pe scările dela intrarea castelului, le-au transportat cu un tren special încă de Sâmbătă la Curtea de Argeș, așezându-le în catedrala mănăstirei.

Toate statele au trimis coroanele cu panglicile în culorile naționale respective. Celelalte coroane purtau panglici cu tricolor român, sau negre.

Palatul Regal din Calea Victoriei a fost îmbrăcat în negru, iară înainte în oale frumoase, așezate pe mese, ardea tămâie.

fața sălii palatului Cotroceni, unde era așezat marele mort, un tun de 120 mm, tras de șase cai zdraveni. În clipa când aghiotanții regali au luat pe brațe și au așezat pe țeava de tun sicriul regal, două escadroane din regimentul regesc 4 roșiori au dat onorul, iar muzica militară a început să cânte imnul regal „Trăiască Regele”. Au răsunit 101 bubuituri de tun, iar lumea a rămas o clipă încrăcită în rugăciune, în fața marelui mort.

Clopotele dela cele 300 de biserici din București, au început să jălească în limba lor pe Regele, care pleca pe drumul de veci.

Pornește cortegiul (însoțitorii).

La orele 9 pleacă dela palatul din Cotroceni sicriul regal, pentru a fi dus la gara de Nord, de unde cu trenul avea să meargă la odihna vecinică în Mănăstirea Curtea de Argeș.

Cortegiul a fost alcătuit astfel: în frunte doi plutonieri din escorta regală deschideau drumul, apoi urma trăsura, cu general Nicoleanu, prefectul poliției. Se înșiruiu apoi corul patriarhiei urmat de mitropoliții ortodocși: Pimen al Moldovei, Bălan al Ardealului, Gurie al Basarabiei și Cotlarciuc al Bucovinei, istovărășii de episcopii ortodocși și mulți alți preoți (peste 100) toți în strălucitoare haine bisericesti. Ceealaltă biserică națională, cea română unită, era reprezentată prin episcopii: Dr. Traian Prentiu al Orăzii Mari, Dr. Iuliu Hossu al Lugojului, Mitropolitul Blajului I. P. S. S. Dr. Vasile Suciu, căruia sănătatea nu i-a îngăduit să ia

parte în persoană la înmormântare, a trimis în numele său pe vicarul Dr. Ambrosiu Chețianu și pe canonicii Dr. Victor Macaveiu și Dr. Ioan Coltor. Urmau apoi reprezentanții celorlalte biserici din țară. După înaltele fețe bisericești urma o delegație a invalizilor de războiu, apoi cei decorați cu medalia „Mihai Viteazul”, și veteranii din războiul românoruso-turc din 1877/78. O delegație iugoslavă (sârbească) din câțiva soldați, purta o coroană de argint dăruită din partea armatei sârbești. După acestea erau delegații asociațiilor ofițerilor de rezervă și a Uniunii Luptătorilor și steagurile regimentelor cu echipe de onoare sub comanda generalului Stângăciu.

Se înșirau apoi două grupuri de generali. În mijlocul primului grup era generalul Prezan, fostul generalism al armatei în cursul războiului, care purta coroana regală (de oțel) așezată pe o perină, iar în grupul al doilea generalul Mărdărescu purta, tot așezat pe o perină, bastonul de mareșal (buzdugan) al regelui Ferdinand. Chiar înaintea tunului cu sicriul, era ministrul Stârcea, marele maestru de ceremonii.

Carul cu mortul.

Pe un tun de 12 cm. era așezat sicriul regesc, lucrat de măestrul Mureșan dela Bistrița. Tevea tunului pe care se pusese stema țării, era îmbrăcată în treicolor românesc tras cu negru, tot astfel și spițele dela roate. Deasupra tunului era pavilionul (covor) regal. Sicriul era acoperit cu purpură și deasupra lui era sabia și căciula regelui mort. Hamurile celor 6 cai, cari erau prinși la tun, erau deosemena îmbrăcate în negru. Dela sicriu atârnavau 4 panglici, de cari țineau — la dreapta dnii: I. I. C. Brătianu prim-ministru și C. Nicolaeșcu președintele Senatului, iar de-a stânga dnii: N. Săveanu, preș. Camerei și Oscar Niculescu președintele Curții de Casație, iar în dreapta și stânga mai erau 30 de generali de divizie, casa militară a regelui și aghiotanții regali.

In urma sicriului.

În urma carului cu mortul veneau pe jos Principele Nicolae, Regele Alexandru al Jugoslaviei, Principele de Hohenzollern și Principele de Hohenlohe nepoții regelui mort. La spatele lor un călăreț dela palatul regal ducea calul alb de călărie al regelui Ferdinand I. Urmau apoi membrii Regenței: Patriarhul Miron Cristea și G. Buzdugan, fost președinte al Inaltei Curți de Casație. După Regență veneau membrii guvernului și trimișii țărilor străine, apoi foștii prim-miniștri: general Văitoianu și Averescu și Vaida-Voevod, îndată după acea dl Iuliu Maniu, fostul președinte al Consiliului Dirigent. Urmau foștii președinți ai Corpurilor Legiuitoare (ai parlamentului) și foștii miniștri și șefi de partide. Aici e dl Iorga și dl Mihalache. Veneau apoi cei vreo câteva sute de senatori și deputați, membrii Inaltei Curți de Casație, îmbrăcați în haine de judecători și cu comănac roșu pe cap, membrii Academiei Române, profesorii universitari, guvernatorul Băncii Naționale, și alți mulți funcționari înalți și delegați din țară.

Mai în urmă s'a înșirat armata sub comanda generalului Popescu.

Străbaterea Bucureștilor.

Cortejul alcătuit în chipul acesta a străbătut capitala, începând dela Palatul Cotroceni și trecând prin Bulevardul Elisabeta, Calea Victoriei și Calea Griviței, până la Gara de Nord. Toate străzile și fereștile erau copleșite de lume. Ba unii s'au suit pe acoperișele caselor, în arbori sau pe scări, pe cari și le-au adus de

acasă, ca să vadă trecerea mortului și a însoțitorilor. Câteva sute de mii de oameni s'au înșiruit între Cotroceni și Gara de Nord. Tot Bucureștii era aici. În celelalte părți ale capitalei parcă nici nu mai era viață și mișcare.

Palatele de pe bulevarde și străzi erau trase cu postav negru, și steaguri tricolori învalite în fachiol negru atârnavau pe toate căsile și de-a curmezișul străzilor. În colțuri de străzi s'au ridicat altare, unde se făcea slujbă iar la încrucișări de drumuri erau puse vase mari, în cari ardea tămâie și zmirnă. În toată una vreme muzica militară cânta Imnul regal și marșuri de înmormântare.

La Gara de Nord.

După un drum de aproape două ore, la 11 și jumătate cortegiul a ajuns la Gara de Nord, unde cu puțin înainte sosise în automobil M. S. Regina Maria, însoțită de Elisabeta, fosta regină a Greciei și de Principesa mamă Elena, iar cu alt automobil veniseră Regina Mărioara a Jugoslaviei și Principesa Ileana. În gară au fost întâmpinate de nunțiu Papal, Mario Dolci, și de o delegație de fasciști italieni trimiși de primul ministru italian Mussolini.

Sosește mulțimea care însoțește carul cu mortul. Sicriul trece printre steagurile regimentelor cari se înclină, iar muzica dă onorul.

Sicriul e pus în trenul mortuar.

Pe umeri de aghiotanți sicriul regelui mort e luat și așezat într'un vagon din trenul destinat pentru a-l duce la Curtea de Argeș. În vagon e așezat pe un catafalc îmbrăcat în purpură regală. Ofițerii aghiotanți formează o gardă în jurul sicriului. Membrii familiei regale au stat toată una vremea lângă vagonul cu mortul până la plecarea trenului. În acest timp aeroplanelor cari sburaseră în tot timpul deasupra cortegiului care a străbătut capitala, au mai făcut vre-o câteva zboruri deasupra gării.

Cu trenul spre Curtea de Argeș

Cu patru trenuri lumea cea multă, care a însoțit trupul neînsuflețit al regelui, a plecat spre Curtea de Argeș. — La 11 ore 45', a plecat și trenul mortuar, în care au luat loc și membrii familiei regale, membrii regenței și unii miniștri.

Dealungul drumului, mai ales prin gări, lume multă, din sate și orașe, a eșit întru întâmpinarea trenului care ducea osemintele marelui căpitan. Trenul a fost oprit, pentru câteva minute în stațiunile Titu, Găești și Pittești.

Pe drumul de țară, automobile și camioane se întreceau cu trenurile ce alergau spre Curtea de Argeș, iar prin văzduh, aeroplanelor brăzdau cerul senin, însoțind trenul mortuar.

La Curtea de Argeș.

Orașelul drăguț dela poalele Carpaților, prima reședință a domnitorilor Țării Românești, dela înmormântarea regelui Carol I, din 1914, n'a mai văzut atâta lume în cuprinsurile sale. — Din 5—6 mii de locuitori, s'a pomenit deodată cu vre-o 40—50 de mii de oaspeți.

Noroc că dela frumoasa gară, zidită în stil românesc, până la Mănăstire e un drum de mai bine de 2 Km., astfel încât zecile de mii de privitori, au unde să se așeze pentru a privi trecerea cortegiului.

Orașelul e într'o haină de pompă de jale. Cășile și străzile împânzite cu steaguri îndoliate, Bulevardul Carol I preșerat cu nisip proaspăt și străjuit, pe lângă plopii bătrâni, de zidurile de sulite ale soldaților.

O învălmășală pestriță de porturi naționale bărbătești și femeiești își trece pe dinaintea ochilor. În căldura zilei de vară, lumea așteaptă cu răbdare sosirea trenurilor. Strimțenia locului la gazetă, nu ne îngăduie să povestim pe larg tot ceea ce am văzut în orașelul de îngropare a regelui, la Curtea de Argeș.

Sosirea trenurilor.

La orele 4'50' sosește și trenul mortuar. Toți cei cari sosiră cu celelalte trei trenuri, se înșirue întru primirea sicriului regal. Se formează din nou cortegiul, în aceeași ordine ca și la București. La orele 4'10 prima bubitură de tun dă semnalul, de mult așteptat de lumea care stătea răbdătoare din zori de zi, că lumea sosită a plecat dela gară spre Mănăstire.

Deodată se aud sunetele fanfarei militare, care intona „Imnul regal”. Bubiturile de tun se sporesc, iar clopotele bisericilor din Curtea de Argeș încep să sune a jale după acel care a fost primul rege al României-Mari.

Inaintarea spre mormânt.

Pintre șirurile de soldați de o parte, și printre sutele de primari de cealaltă parte a străzii, încep să defileze încet în aceeași ordine ca la București, toți fruntașii bisericești, militari și civili ai țării, precum și trimișii altor țări, însoțind sicriul regelui, care mergea să se așeze spre odihnă vecinică alături de marele său unchiu, regele Carol I.

Sosirea la Mănăstire.

Mai bine de un ceas a trebuit, până ce cortegiul străbătând pe jos Strada Negru-Vodă și Bulevardul Carol, a ajuns la Mănăstire. Aici sicriul regesc a fost luat de pe tun și așezat înaintea intrării bisericii, unde în fața familiei regale și a înalților slujbași ai țării, căpeteniile bisericești rostesc cele din urmă rugăciuni de deslegare și de vecinică pomenire.

Sicriul a fost dus apoi pe umeri în Mănăstire de către Principele Nicolae, Regele Alexandru și cei doi nepoți ai regelui mort, Principii de Hohenzollern și Hohenlohe. Când a fost scoborât în cripta care e în partea dreaptă a mănăstirii (a regelui Carol și a reginei Elisabeta, Carmen Sylva, e în partea stângă), Regina Maria și ceilalți membri ai familiei regale au ingenunchiat și sărutat sicriul, izbucnind în lacrimi. Au ingenunchiat apoi și ceilalți din prejur, și atunci a răsunat și a 101-a lovitură de tun, și-au început să se amestece în glasul clopotelor și văjăitul dureros al sirenelor.

Când totul s'a isprăvit, soarele își revărsa ultimele raze, făcând să strălucească ca tot atâtea făclii globurile într'aurite de pe coperișul Mănăstirii Curtea de Argeș, unde și-au găsit loc de odihnă alături de alți înaintași, cei doi regi: Carol I și Ferdinand I.

În urmă porțile grele de fer din jurul mănăstirii s'au închis, și o liniște de mormânt s'a instăpănit peste încheperile tainice ale mănăstirii lui Neagoe-Basarab.

Sfârșitul.

Familia regală și lumea însoțitoare s'au reîntors sara cu trenurile spre Capitală. Poporul numeros și cei vreo mie de primari comunali (câte 10 din fiecare județ), au rămas la praxnicul (pomana) care s'a dat intru odihna repausatului rege Ferdinand I, din partea orașului Curtea de Argeș.

Astfel s'a isprăvit viața pământească a primului rege al României Mari. Aibă parte cu drepții și amintirea Lui trăiască în veci, Amin.

Apostolul Duminicii.

Duminica VII. după Rusalii
(7 August 1927) — I. Cor. 1,
10-17—.

Fraților, rogu-vă pe voi, pentru numele Domnului nostru Isus Hristos, ca toți să grațiți una și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți uniți într'un gând și într'u o înțelegere.

Se îndreaptă către Corinteni, numindu-i frați și asigurându-i prin aceasta de dragostea sa, și așteptând dela ei aceeași dragoste. Li roagă în numele Domnului nostru Isus Hristos, care trebuie să le fie tuturor mai scump, în numele aceluia cărui au de a-i mulțami totul, să grațiască una și să nu fie între ei desbinări, ci să fie uniți într'un gând și într'u o înțelegere.

Căci mi-s'a dat mie știre de voi, frații mei, dela ceice sunt ai lui Hloe, că sunt între voi priciri.

Hloe a fost o femeie, pe care sfântul Pavel numai aici o numește. Nu se știe că această Hloe fost-a din Corint și având ceva de a face la Efez, unde se afla pe atunci sf. Pavel și-a trimis servitorii acolo, ori apoi că fost din Efez și și-a trimis pe oamenii săi la Corint după ceva mărfuri. Fapt e că sf. Pavel dela servitorii sau copiii Hloe a auzit despre pricirile adevărate neînțelegerile și svezile dintre Corinteni.

Și sic eu aceasta, pentrucă fieș-tecare din voi sice: „Eu sunt al lui Pavel, iară eu al lui Apolo, iară eu al lui Chifa, iară eu al lui Hristos“.

Sfântul Ioan Gurădeaur ne spune, că întreg Corintul era împărțit în partide religioase. Erau cu totul patru partide. Una spunea că este a lui Pavel, pentrucă sf. Pavel a predicat în Corint mai întâi învățăturile Domnului. El însă nu a predicat într'u cuvinte îndemnătoare ale înțelepciunii omenești, ci într'u arătarea spiritului și a puterii, ca să nu fie credința Corintenilor din înțelepciunea oamenilor, ci din puterea lui Dumnezeu (I Cor. 2, 4—5).

Nu cu mult după aceea a venit la ei învățatul alexandrian Apolo, care a început a le propovădui evanghelia cu multă iscusință și învățătură. Oamenii învățați le-a și plăcut acest fel de propovăduire, și astfel ei au început a se numi ai lui Apolo.

Dar la Corint s'au mai adunat într'aceea și foarte mulți Evrei încreștinați de către însuși Chifa —, numele jidovesc al sfântului Petru. Aceștia se numeau ai lui Chifa.

În sfârșit era partida a treia, care văzând pricirile celorlalte trei, se numea a lui Hristos, ca prin aceasta să arete că ea este cea mai bună și mai aproape de adevăr.

Sf. Pavel pășeste împotriva tuturor acestor partide și le zice cu hotărâre:

Au doară s'a împărțit Hristos? Au Pavel s'a răstignit pentru voi? Sau în numele lui Pavel v'ați botezat?

Precum nu este împărțit Hristos, în-tocmai așa nu trebuie să fie împărțită nici biserica lui Hristos. Că nici Pavel, nici Apolo și nici Chifa nu s'au răstignit pentru creștini, ci Hristos; și nici botezul nu se face în numele oarecărora din acești trei, ci în numele lui Hristos.

Mulțamesc lui Dumnezeu, că nici pe unul din voi n'am botezat, fără numai pe Crisp și pe Gaiu, ca să nu zică cineva, că în numele meu am botezat. Botezat-am și casa lui Ștefana, iară mai mult nu știu să mai fi botezat pe altcineva.

Crisp a fost mai marele sinagogii din Corint, Gaiu gazda sfântului Pavel în Corint, iară Ștefana un domn foarte de seamă și vestit în Corint, care dintre toți Grecii mai întâiu s'a întors la creștinism.

Din cuvintele aceste ale sf. Pavel se vede că el numai predica, iară de botezat boteza oarecareva dintre însoțitorii lui.

Căci nu m'a trimis pe mine Hristos să botez, ci să vestesc evanghelia, nu într'u înțelepciunea cuvântului ca să nu se facă zădarnică crucea lui Hristos.

Datorința de frunte a sf. Pavel n'a fost de a boteza, ci de a vesti evanghelia, adevărată de a predica. Iară predicarea evangheliilor n'o poate face într'u înțelepciunea cuvântului, adevărată cu multă știință și filosofie, ci cât se poate de simplu și de ușor, și pe înțelesul tuturor. Căci dacă sf. apostol Pavel ar fi vestit evanghelia într'u înțelepciunea cuvântului, Grecii și Evreii ar fi crezut, că crucea singură, adevărată vrednicile lui Hristos, n'ar fi de ajuns spre a întoarce lumea la Hristos, ci că lucrul de căpetenie ar fi vestirea făcută cu vorbe frumoase și cu multă înțelepciune.

* * *

Nu este mai mare netericire într'un sat ca dacă oamenii sunt împărțiți în mai

multe partide. Lucrările merg prost și anapoda, iar satul merge înainte ca racul. Aceasta a observat-o și sfântul apostol Pavel la Corint, și de aceea, îndată ce i-au adus-o la cunoștință servitorii sau fiii lui Hloe, numai decât s'a apucat și le-a trimis epistola, numită prima către Corinteni, în care li roagă, să nu se mai pricească unii cu alții, ci să grațiască una, și să nu fie între ei desbinări, ci să fie uniți într'un gând și într'u o înțelegere.

»Unde-i unul nu-i putere la nevoi și la durere, unde-s doi puterea crește și dușmanul nu sporește«, zice marele nostru poet Alexandri, și același lucru l-au văzut și strămoșii noștri, până când erau despărțiți în două prin Milcovul cel blăstămat, care despărțea Moldova de Muntenia. Îndatăce s'au împreunat și au făcut o singură țară, pe care au numit-o România, s'au întărit și lumea a început a-i prețui și ai cinsti.

Ohiar de aceea, cetind și înțelegând bine sf. apostol de astăzi, credincioșii noștri să-și dea seama, ce mare primejdie este pentru credința noastră desbinarea, picirile, svezile și certele, și să nu asculte nici de Pavel nici de Apolo și nici de Chifa, adevărată de nici unul dintre conducătorii de partide, ci de Hristos, care una a fost și este cu Tatăl și cu Sfiritului Sfânt, și care pentru a noastră mântuire din ceriuri s'a pogorât și pentru noi atâtea chinuri a suferit.

Începutul apostolului de astăzi ar trebui scris nu numai pe fiecare biserică, ci mai cu seamă în fiecare inimă creștinească. Este așa de frumos și așa de înălțător: »Și vă rog pe voi fraților, pentru numele Domnului nostru Isus Hristos, ca toți să grațiți una și să nu fie între voi desbinări, ci să fiți uniți într'un gând și într'u o simțire«.

IULIU MAIOR.

Cum stă Lumea și Țara?

La noi.

Sfatul ministrilor, prezidat de Inalta Regență.

Încă înainte de înmormântarea Regelui ministrii țării s'au întrunit Duminică la Palatul Regal și au ținut un sfat, prezidat de A. S. R. Principele Nicolae și fiind de față și ceilalți doi membri ai Inaltei Regențe.

S'a hotărât, că Inalta Regență va sta la Palatul Regal în fiecare zi dela orele 10 până la 12 și jumătate înainte de prânz. Miniștrii țării vor veni pe rând și se vor sfătui în fiecare zi cu Inalta Regență.

Dacă unul dintre cei trei Inalți Regenți n'ar fi de față la sfat, hotărârile vor avea valoare și dacă vor fi de față numai doi inși.

Dacă în vreo afacere ar fi deosebire de păreri între Inalții Regenți, vor putea vota, și hotărârea aceea va avea valoare care va întruni două voturi ale Inaltei Regențe.

Cea dintâi lucrare a Inaltei Regențe a fost că a iscălit un plan de lege, prin care se nimicește legea adusă de fostul ministru averescan Garoflid.

În aceeași zi Inalta Regență a făcut

o proclamație către țară, în care cere sprijinul țării pentru a putea domni în liniște. În această proclamație se spune între altele: »Vom veghea la aplicarea credincioasă a Constituției (legea de căpetenie a țării) și a legilor Țării, pentrucă în temelul lor așezămintele noastre să se poată desvolta și să poată propăși nestăpânite«.

Guvernul dlui Brătianu a abzis dar nu i-s'a primit abzicerea.

Îndată după moartea Regelui, guvernul dlui Brătianu și-a dat abzicerea, fiindcă jurământul depus în fața Regelui Ferdinand nu mai avea valoare după moartea Regelui. Asta așa se face pretutindenea. Inalta Regență însă nu i-a primit abzicerea, ci l-a însărcinat să conducă țara și mai departe.

Schimbări la Patriarhie și la Inalta Curte de Casație.

În urma numirii de Regenți, atât I. P. S. Patriarh cât și dl Gh. Buzdugan, și-au dat abzicerea din posturile lor.

rămânând de aici înainte numai Regeții.

În locul Patriarhului Miron Cristea patriarhia va conduce-o I. P. S. Sa Pimen al Moldovei, iar în locul dlui G. Buzdugan a fost numit întâiu președinte al Inaltei Curții de Casație, dl Oscar Niculescu.

Sedința de jale a Corpurilor Legiuitoare.

Luni, după înmormântare, amândouă Corpurile Legiuitoare, adevărat parlamentul cât și senatul, au ținut câte o ședință de jale, în care fiecare partid și-a arătat jalea pe care o simțește pentru pierderea mare îndurată. La parlament după dl I. I. C. Brătianu a vorbit dl Iuliu Maniu, care a spus că recunoaște ordinea legală, se închină înaintea Regeței, dară cere legalitate, disolvarea acestui parlament ales prin hoție și cu puterea armată, și alegeri nouă. Dl Brătianu foarte s'a supărat pe dl Maniu pentru aceasta.

La Senat au vorbit și reprezentanții diferitelor biserici, între cari I. P. S. Sa Dr. Valeriu Traian Frențiu în numele bisericii unite.

Martia au început ședințele regulate ale amândouă Corpurilor Legiuitoare, validându-se cei aleși. Bineînțeles că partidul liberal a primit de bune toate alegerile, în butul protestărilor partidului național-țărănist.

In țări străine.

Revoluția din Viena s'a potolit

Străzile Vienei și-au recăpătat înfățișarea de altă dată. Tramvaiele și automobilele trec regulat pe străzi. Oamenii își văd de afaceri. Primarul Vienei a cerut guvernului să-i dea voie să înființeze o gardă anume a orașului, care în caz de straic să poată face ordine deplină. S'au deschis băncile și prăvăliile, trenurile au început a umbla ca mai înainte.

Joi în 21 Iulie s'a făcut înmormântarea celor 57 civili cari au murit cu ocaziunea revoluției. La înmormântare nu s'a întâmplat nici o turburare.

Vineri în 22 Iulie au fost înmormântați cei 27 polițiști căzuți în luptele de stradă. Mai sunt apoi vre-o 15—16 morți pe cari i-au îngropat Sâmbătă și Duminică, dupăcum au murit. Dintre răniții din spitale se mai așteaptă doctorii la moartea câtorva.

Cercetările au arătat că întreaga revoluția din Viena comunistii au făcut-o și că ei aveau de gând să dea jos guvernul de astăzi și pe președintele republicii, și să facă și în Viena o nouă Bolșevicie.

A murit primatele Ungariei

Duminică dimineața la orele 6 a murit în orașul Esztergom din Ungaria, la vârstă de 75 ani, mitropolitul primat, în rangul de prinț, al Ungariei: Dr. Sernoch János.

S'a născut în comuna Szokolca din județul Szabolcs, astăzi se ține de Cehoslovacia, din părinți țărani cehoslovaci și până la ziua morții vorbea

ungurește cu accente străine, așa că oricine putea vedea că n'a fost ungar de naștere. Mai întâiu a fost preot simplu la sate, apoi dirigător peste moșia mitropolitului primat. Nu peste mult îl aleg deputat, iar regele Ungariei îl numește episcop catolic la Timișoara, unde nu stă decât trei ani, căci în 1911 ajunge arhiepiscop și mitropolit la Kalocsa.

După moartea primatului Vaszary Kolozs, regele Ungariei îl numește primat al Ungariei, dându-i și rangul de prinț, iar Papa dela Roma îl numește cardinal. Fiind cardinal a luat parte la două alegeri de papă, iar în 30 Decembrie 1916 a încoronat de rege al Ungariei pe Carol IV. În scaunul de primat al Ungariei a fost al 74-lea.

Noul primat va fi numit de Papa dela Roma, care, dupăcum spun gazetele, are de gând să numească un preot care a stat departe de viața politică.

Internatul școlilor secundare gr.-cat. române de fete din Blaj.

Concurs de primire

Venerabilul Consistor arhiepiscopal de Alba-Iulia și Făgăraș, în ședința s'a ținută la 9 Iulie 1927 sub Nr. 4292 a hotărât, ca Internatul liceului gr.-cat. de fete, împreună cu cel al școlii normale gr.-cat. de fete din Blaj, începând cu anul școlar 1927/8 să formeze un singur institut: *Internatul școlilor secundare gr.-catolice române de fete din Blaj.*

Acest Internat de fete va fi așezat în noua clădire a „*Institutului Recunoștinții*”, fiind pus sub direcțiunea și îngrijirea Congregației arhidiecezane de Surori a Născătoarei de Dumnezeu și puterea Fecioarei Maria, și putând el primi în toamna anului curent 1927 un număr mai mare de eleve.

În baza acestor hotărâri ale Ven. Consistor, pentru primirea elevelor *de liceu și de școală normală în Internatul școlilor secundare gr.-cat. române de fete din Blaj*, publicăm prin aceasta concurs cu termenul de *15 August 1927*, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxa de întreținere pe întreg anul școlar 1927/8 face Lei 15.000— plus Lei 500, taxă de instalare.

Această taxă se va plăti în patru rate și anume: Lei 4500+500 cu ocaziunea înscrierii, Lei 4500 la 1 Decembrie 1927, Lei 3000 la 1 Februarie 1928 și Lei 3000 la 1 Aprilie 1928.

Pentru cheltuielile particulare (material de scris, lucru manual, desemn, repararea ghetelor, cârpițul hainelor), e consult, ca fiecare elevă să depună cu ocaziunea înscrierii o sumă de 700—800 Lei. Acești bani se vor administra de Direcțiunea Internatului, dându-se seamă individual despre cheltuielile făcute. Elevelor li-e interzis să aibă bani la sine.

2. Elevele vor aduce cu sine următoarele efecte: 1 saltea (lungă 180 m. lată 090 m.), 1 pernă, 1 plapomă de lână, 1 plapomă de vară, schimb dublu pentru pat, 1 cuvertură albă p. pat, 4 cămăși de zi, 4 cămăși de noapte, 12 batiste, 3 fuste de pichet și 3 de vară, 4 perechi indispensabile, două șorțuri de clott cu mâneci, 2 perechi ghețe de piele, 1 pereche pantofi, 1 pereche galoși, 1 costum de baie, 1 halat larg pentru dormitor, 1 palton de iarnă, 1 jachetă, 1 broboadă de lână, 2 perechi mănuși, 4 ștergere și un ștergar pentru bucătărie (care rămâne Internatului), perii de ghețe, 1 casetă complet aranjată pentru toaletă

(cu săpun, perie și prafuri de dinți), 1 cutie cu ace de cusut, de siguranță, ață de cârpiț ciorapi, albă și neagră.

Deodată cu rezoluția de primire i-se va trimite fiecărei eleve un număr. Acest număr va fi cusut la loc bine vizibil, pe toate lucrurile ce le aduce cu sine respectiva elevă. Pentru obiectele nenumărate, ori cari nu sunt cuprinse în prospect, Direcțiunea Institutului nu ia răspundere.

3. *Ținem să amintim, că Internatul va fi provădit cu instalație de încălzire centrală, conductă de apă, baie comună, infirmerie, dormitoare și sale de zi*, toate în condițiile cele mai igienice, și că nu numai conducerea și supravegherea, dar întreg serviciul din Internat va fi îndeplinit numai de membrele Congregației de Surori.

4. În Internat se poate lua instrucție de pian, *ore și exercițiu*, despre al cărei rezultat la finea anului școlar se va da examen în Internat. Cursurile de pian se pot face după dorință în următoarele condițiuni: a. instrucție de 1/2 oră tot la două zile, cu exercițiu zilnic de 1 oră, se va plăti cu L. 3500 pe an; b. instrucție de 1/4 ora tot a doua zi, cu exercițiu zilnic de 1/2 oră, se va plăti cu L. 2500 pe an; c. instrucție de două ori pe săptămână câte 1/4 oră, cu exercițiu zilnic de 1/4 oră, se va plăti cu L. 1800 pe an.

5. Spre orientare comunicăm aici câteva puncte din Regulamentul intern al Internatului:

Elevele sunt datoare necondiționat și fără nici o excepție să observe orarul zilnic și ordinea internă a Institutului.

Fete logodite nu pot fi eleve ale Internatului.

Elevelor le este cu desăvârșire interzis să poarte haine cu mâneci scurte, decoltate ori scurte: le este asemenea interzis să-și taie părul, cu excepția elevelor din clasa I—IV, fiind toate elevele datoare să-și poarte părul simplu, potrivit unei eleve de școală.

Corespondența elevelor va fi rigoros controlată. Ele vor scrie regulat părinților tot la două săptămâni, iar la dorința acestora, le pot scrie chiar în fiecare săptămână odată. Corespondența de prisos cu prietene și cunoscute e interzisă, asemenea e interzisă și se pedepsește cu eliminare din Internat orice corespondență secretă, respectiv expedită fără știrea superiorității.

Cercetarea elevelor în Internat se poate face de două ori pe săptămână, Joia la orele 14—16 și Duminică la orele 14—17, însă numai din partea părinților și a persoanelor admise de Direcțiune.

Elevele, cari doresc să petreacă vacanța de Crăciun și de Paști în familie, nu pot pleca din Internat, decât însoțite de părinți, ori de o persoană imputernicită din partea părinților prin scrisoare adresată Direcțiunii Internatului. Altfel eleva va fi însoțită în călătorie de o persoană de încredere a Internatului, pe spesele părinților.

6. Cererile de primire se vor adresa și trimite Venerabilului Consistor arhiepiscopal din Blaj. În cerere părinții vor declara, că cunosc și că vor observa toate condițiunile de mai sus. La cerere se va alătura carte de bottez, certificat școlar și un plic provădit cu adresa exactă și cu marca postală cuvenită pentru trimiterea recomandată a rezoluției. Blaj, la 21 Iulie 1927.

Direcțiunea.

Casă de vânzare Strada Ioan M. Moldovan nr. 92.
Informațiuni la REDACȚIA FOII. (344) 1—1

Condițiuni de primire

în „Școala normală gr. cat. română de fete din Blaj” pe anul școlar 1927-1928.

1. În clasa V normală de fete se vor primi eleve absolvente de cl. IV secundară.

2. Cererile de primire să se trimită *Direcțiunii școlii normale de fete*, până în 15 August a. c.

3. La cererea timbrată, se vor anexa următoarele acte: 1.) Certificat de naștere; 2.) Certificat de botez; 3.) Certificat de absolvirea cl. IV secundare. La puitare se cere nota „bună”. 4.) Certificat de vaccină —. Un plic adresat și timbrat, pentru răspuns.

4. Concursul de admitere se va începe în 5 Septembrie a. c. și va sta din: Examinarea medicală; examinarea aptitudinii muzicale; din probe scrise și orale.

5. *Probele scrise* se vor da din: Limba română și Matematică; după programa cl. IV secundare.

6. *Probele orale*. Întrebările se vor face din materiile prevăzute în programa cl. IV secundare.

7. Pentru a fi admise în clasa V normală se cere minimum *media generală 6*.

7. Candidatele reușite la aceste examene vor fi primite în școala normală de fete.

Taxa școlară e fixată în 1400 Lei pe an.

8. Cu începerea anului școlar 1927-1928, toate elevele sunt obligate să locuiască în internat.

9. Pentru primirea în „*Internatul școlilor secundare gr. cat. române de fete din Blaj*”, — cererile se vor trimite *P. V. Consistor Arhiepiscopesc, în Blaj*.

10. Condițiile de primire în internat, publicate în Nr. 31 al „*Unirei Poporului*” — să se ceară de la Direcțiunea internatului de fete, Blaj în 25 Iulie 1927.

Direcțiunea.

Rectoratul Internatului de băieți — Blaj

Nr. 13—1927.

Concurs

de primire la Internatul Vancean de băieți

Preaveneratul Consistor Arhiepiscopesc cu Ordinul Nr. din 4201 din 7 Iulie 1927 publică concurs de primire pe anul școlar 1927/8 la Internatul Vancean de băieți, *cu termenul de 15 August 1927*, pe lângă următoarele condițiuni:

1. Taxa pe anul școlar 1927/8 face 12.500 lei. Aceasta se va plăti în trei rate și anume: la începutul anului școlar 4500 lei, 4000 la 1 Ianuarie 1928, iar 4000 lei la 1 Aprilie 1928. — Pentru cazul, că în cursul anului prețurile s'ar urca simțitor față de cele curente, Consistorul își rezervă dreptul de-a impune o *suprataxă corespunzătoare*.

2. Elevii noi ai Internatului vor mai solvi la înscriere o taxă de 200 lei.

3. Fiecare elev trebuie să aibă — *fiind altfel refuzat la primire* — următoarele efecte: 1 saltea (sac de paie) și 2 cearceafuri (lepedee) de pus pe saltea; 2 perini (nu prea mari) și 4 fețe de perină; un șol, sau plapumă și 2 fețe; 2 lepedee albe de geolgiu (colorate și de lână nu sunt bune, fiindcă strică uniformitatea) de mărimea 160×140 cm. pentru acoperirea paturilor; 1 palton pentru vremea de iarnă, cel puțin 2 rânduri de vesminte și 2 perechi de ghete bune; cel puțin câte patru perechi de schimburi bune; 3 ștergare; cel puțin 6 batiste; 1 păhar pentru apă; 1 tacâm (cușit, furculiță și lingură) și cel puțin 3 servete; 1 perie de vesminte și perii de ghete; piepteni; 1 săculeț pentru a da

rufele la spălat. Pe toate rufele și vesmintele cari se dau la spălat precum și pe săculeț, se va coase numărul ce se va indica în rezoluția de primire. (Elevii din anul trecut vor avea numărul vechiu).

4. Părinții sau tutorii elevilor se vor obliga în cererea de primire, că *vor împlini exact* aceste condițiuni. Pentru cei cari n'au fost anul trecut elevi ai Internatului, se va alătura la petiție și extras de botez și certificat școlar.

5. La cerere se va alătura și câte un *plic timbrat (recomandat)* de mărime potrivită, purtând adresa exactă a petiționarului, pentru a se putea da răspunsul de urgență.

Cererile se adresează Prea Veneratului Consistor și se trimit deadreptul la Rectoratul Internatului.

Blaj, la 9 Iulie 1927.

Dr. Iuliu Florian

Rectorul Internatului de băieți.

Direcțiunea Liceului greco-cat. român de băieți din Blaj.

Aviz

pentru anul școl. 1927/28.

Se aduce la cunoștință, că cererile pentru înscriere în vreo clasă a Liceului de băieți se vor înainta direcțiunii Liceului între 20 și 31 August 1927.

„*Cererea de înscriere trebuie adresată numai direcțiunii școlii; ea trebuie făcută și subscrisă de tatăl sau, în lipsa de tată, de către mama sau tutorul legal al copilului, cu arătarea locuinței sale și cu desemnarea numelui corespondentului (găzda) elevului, dacă petiționarul locuiește în altă localitate.* (Art. 7 din Regulamentul școlar).

La cerere se vor alătura pentru elevii, cari pentru prima dată cer înscrierea în *Liceul de băieți din Blaj*: actul de naștere, actul de botez, de vaccină, ultimul certificat de studii al elevului și în fine obligațiunea, ce ia părintele sau corespondentul, că se va supune tuturor îndatoririlor, ce-i impune regulamentul școlar față de școală. (Aceasta obligație o dau și părinții elevilor, cari au studiat în a. 1926/27 la liceul din Blaj).

Cererea și anexele se vor timbra conform Legii timbrului; actelor netimbrate nu li-se va da curs.

Fiecărei cereri i-se va anexa și un plic francat cu adresă completă pentru răspuns.

Răspunsul se va da între 1—3 Septembrie, încât cei ce din lipsă de locuri disponibile nu ar putea fi primiți, să se poată înscrie la alt liceu.

Taxa de frecvență (didactrul) împreună cu taxa de înscriere va fi în cursul inferior, Lei 1200, iară în cursul superior Lei 1400.

Elevii primiți în cl. I—III se vor prezenta în 23 Septembrie, iar cei din cl. IV—VIII în 24 Septembrie; cu prilejul prezentării se vor plăti și taxele școlare cel puțin pe 1/2 an, restul rămânând să se plătească la 1 Februarie 1928.

Toți elevii se vor prezenta în uniformă cu excepția aceloră din cl. I—IV, cari poartă haine țărănești.

În 25 Sept. 1927 se va oficia „*Veni Sancte*” în Catedrală, iară în 26 Septembrie 1927 se vor începe cursurile.

Examenul de admitere în cl. I. se va începe în 12 Sept. 1927 la ora 8 dimineața.

Examenul de admitere în cl. V. se va începe în 20 Sept. 1927 la ora 8 dimineața.

Tipografia Seminarului Teologic greco-catolic — Blaj.

Examenul particular se va începe în 12 Sept. 1927 la ora 9 dimineața.

Examenul de corigență se va începe în 15 Sept. 1927 la ora 8 dimineața.

Pentru examenul de admitere în cl. a V-a și pentru examenul de corigență se vor face cereri speciale, cari vor trebui prezentate cel mult până în prezia începerii acestor examene.

Pentru primirea în *Internatul de băieți*, cum și pentru eventualele informații în legătură cu primirea în internat, cererile separate se vor adresa și trimite până la 15 August a. c. la „*Rectorul Internatului Vancean de băieți*”.

Direcțiunea.

Redactor responsabil: IULIU MAIOR.

Aviz.

Se vinde din mână liberă o casă cu curte și grădină. Str. Principele Carol Nr. 113, aproape de gară.

Informații la SZÉKELY CAROL

(337) 1—3

Blaj.

Se vinde eftin cu 70 mii lei

O mașină bună de îmblătit, motorul 6 H. P. batoza 720 mm. cu firez de tăiat lemne la Vasile Pinteș, CLUJ, Strada Rugului Nr. 28. (375) 1—2

No. 1314/1927.

Publicație de licitație.

Subsemnatul Portărel prin această publică, că în baza deciziei No. G. 183 și 2231 1914 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantei „Banca Cooperativă Ibașfalău” repr. prin avocatul Dr. Henrich Bock pentru încasarea creanței de 15000. Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 8 August 1927 orele 3 p. m. la fața locului în Comuna Cenade. No. unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Lăzi, pat, scaune, credenț și altele în valoare de 9350 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 13 Iulie 1927

(342) 1—1

NICULAE BACIU.

No. 1553 1927.

Publicație de licitație.

Subsemnatul Portărel prin această publică, că în baza deciziei No. G. 2662/1925 a judecătorei de ocol din Blaj în favorul reclamantei „Banca Cooperativă s. p. a.” repr. prin avocatul Dr. Heinrich Bock pentru încasarea creanței de 14000 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 17 August 1927 orele 11 a. m. la fața locului în comuna Lăpuș No., unde se vor vinde prin licitație publică judiciară și anume: Șură cop. cu pae, fân, car și altele în valoare de 28600 lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Dumbrăveni la 13 Iulie 1927

(341) 1—1

NICULAE BACIU.